



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1760**

**VD18 90117875**

§. 11. Papa Lothario licentiam veniendi Romam tribuit.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX.  
A. C. 868.

*creta quidquam moliri præsumunt. Scitote enim, si quid hic locorum contra ejus memoriam fuerit tentatum, nos nunquam consensuros. Nihilominus nolumus esse illis inexorabiles, qui postquam congrue satisfecerint, Misericordiam Sacræ Sedis implorabunt; si modo facta propria excusent, non vero accusent Magnum Pontificem, qui nunc coram Deo stat, & quem in vivis agentem nemo arguere ausus est. Estote hac super re vigilantes & constantes, & quid agatur omnes Episcopos transalpinos edocete. Quippe si hæc ea vel ejus Decreta damnentur, nemo vestrum speret, firma fore, quæcunque ipsæ statuerit.*

*ep. 35. to. 8.*  
*Conc. p. 939.*

Haud multo post, nempe sexta Maii eodem anno 868. Hadrianus Papa data Epistola ad Adonem Archiepiscopum Viennensem, exhortantem se, ut Antecessoris sui Decreta tueretur, dicit: *Eodem vigore ea defendam, quo mea tueor; si vero Antecessorem meum illorum temporum adjuncta ad severitatem adhibendam compulerunt, nihil obsistit, quo minus nos clementia utamur, si id negotiorum ratio postulaverit.*

§. XI.

*Papa Lothario licentiam veniendi Romanam tribuit.*

*to. 8. p. 909.*

*Ubi Rex Lotharius mortem Nicolai Papæ*

Papæ accepit, Adventium Episcopus Metensem & Grimlandum Cancellarium suum Romam misit cum Epistola, in qua dolere se amissum morte Nicolaum Pontificem significat; queritur tamen, quod animum suum contra se præjudicii occupari permisisset. *Submissimus nos, inquit, Pontifici, seu potius Principi Apostolorum, plus quam ullus Antecessorum nostrorum. Paterna monita, atque Legatorum ipsius hortatus, secuti sumus magis quam Regiam Dignitatem decuisset. Sæpissime rogavimus ut, quod Leges Divinæ humanæque concedunt, liceret nobis cum accusatoribus nostris ejus conspectum subire. Sed semper fuimus repulsi, nec concessum adire Sacram Sedem, cujus Patroni progenitores nostri extiterunt. Congratulamur quidem, quod Bulgari, alique Barbari ad limina SS. Apostolorum invitentur, sed non modice affligimur, nos excludi.*

Deinde gratulatur Hadriano Dignitatem Papalem, Patrocinium offert, promittit obedientiam, & magno desiderio Romam proficiscendi se teneri indicat. Rogat quoque Pontificem, ne sibi quemcunque alium Regia Dignitate æqualem præferat, & addit: *Cum nobis scribis, literas tuas nemini alteri deferendas trade, quam Legato nostro, tuo, aut Imperatoris Fratris nostri, nam ob cautionem*

Sæculum IX. *banc omiffam multa jurgia in nostris ve  
A. C. 868. gionibus orta.*

*Regin. an.  
868.*

Respondit Papa data Epistola, qua intercidit; sed ejus Summa hæc erat Sacræ Sedis Pontifices nunquam non dignam satisfactionem cujuscunque recipiendam esse pronissimos, & nunquam quod legibus Divinis humanisque justum declaratur, denegasse. Libere ergo veniret Lotharius, si criminum, quorum accusabatur, sibi conscius non esset; atque etiamsi esset, nihilominus veniret pœnitentiam congruam recepturus.

*Chr. Cass.  
c. 36.  
Ann. Met.  
867.*

Ludovicus Imperator, Lotharii Legatis haud dubie urgentibus, omnibus viribus nitebatur Hadriani Papæ animam in causa Lotharii mitigare. Nam a mensibus jam octodecim Ludovicus, Lotharii copiis adjutus, bellum prospero successu inferebat Saracenis ex Africa advectis, qui partes Italiae ad meridiem positas vastabant, & complures urbes tenebant. Imperator anno octingentesimo sexagesimo sexto Capuam trimestri obsidione ad deditiorem compulerat. Hostes deinde prope Luceriam in Apuliae profligatos castris exuerat. Tum vero capta Matera, incensaque Saracenos Barii inclusos obsidebat, quam civitatem illi annis quatuor propugnarunt.

Igitur Papa nolens quidquam rogati Principi & victori denegare, etiam jusdem

jusdem precibus dedit, ut Waldradam <sup>Sæculum IX.</sup>  
 absolveret; quod ex compluribus Epi- <sup>A. C. 868.</sup>  
 stolis, quas Adventius Episcopus &  
 Grimlandus Cancellarius detulerunt,  
 apparet.

Prima ad ipsam Waldradam data <sup>Hadr. ep. 14</sup>  
 est, in eaque Pontifex loquitur in hunc  
 modum: *Comperimus ex litteris complu-  
 rium virorum & præcipue Ludovici Im-  
 peratoris, te peccati tui & obstinationis  
 penitentiam subiisse. Quamobrem ab a- <sup>Epistolæ Pa-</sup>  
 natemate & excommunicatione te ab- <sup>pæ ad Wal-</sup>  
 solvimus, & societati Fidelium restitui- <sup>dradam.</sup>  
 mus. Liceat tibi Ecclesiam intrare, o-  
 rare, manducare, & colloqui aliis Chri-  
 stianis. Deinceps vero tam caute agas,  
 ut tibi Deus absolutionem concedat in  
 cælo, quam in terra accipis. Si enim si-  
 mulas, tantum abest, ut liberata sis, ut  
 multo magis rea coram illo cognoscaris,  
 qui corda inspicit. Noli adulantibus ti-  
 bi aures dare, & memento, veritatem  
 diu celari non posse. Huic Epistolæ Pon-  
 tifex addidit aliam, ad Episcopos Ger-  
 manix datam, in qua eos certiores facit,  
 quod Waldradæ absolutionem conces-  
 serit. Scripta est duodecima Febr. an-  
 no 868. sicut & altera ad Regem Ger-  
 manix Ludovicum data, quæ est hu-  
 jusmodi:*

*Dilectissimus filius noster Ludovicus* <sup>ep. 7.</sup>  
*Imperator non adversus Sanctæ Reli-*  
 S 4 *gio-*

Sæculum IX. A. C. 868. *gionis filios, quod quidam alii faciunt pugnat, sed adversus Christi nomine inimicos, pro Sanctæ Ecclesiæ, & præcipue nostræ, securitate, pro multorum Fidelium libertate, qui apud Samnium salute periclitabantur, namque jam fides nostros Saraceni infestabant. Ludovicus, inquam, descendens de solio suo, corpori suo non parcat, æstus, algorem, sexcentis incommoda & discrimina perfert pro Christi nomine. Ecclesiæ Sanctæ quietem per eum Divina jam pietas operata est, non modicæ paganorum vires præstratæ; non nullos armis devictos a superstioso ritu ad fidem convertit fortissimus perinde ac piissimus Imperator. Quare credidimus, monendum te esse, ne ejus Ditiones invadas, neque Lotharii sunt enim in bono opere conjunctissimi. Nam scias velim, Sacræ Sedis causam ab Imperatoris salute separari non posse, neque ad ejus defensionem armis illis potentissimis, quas nobis Deus per intercessionem S. Petri contulit, esse usus.*

*Ann. Bert.*  
868.

Similes Epistolæ ad Regem Carolum & Episcopos in regno ejus existentes datæ erant, quas Episcopus Metensis, & Lotharii Cancellarius die Martis Rogationum vigesima quarta Maji eodem anno 868. Regi reddiderunt.

*ibid.* 867.

Sub finem anni præcedentis Rex Lotharius Theutbergam conjugem suam

Romam miserat, ut ibi solutionem ma-  
 trimonii ipsa postularet. Verum Ha-  
 drianus Papa, Antecessoris sui exem-  
 plum secutus, hac fraude decipi non  
 potuit. Id dignoscitur ex Epistola Sa-  
 cerdotali vigore scripta & ad Lotharium  
 data, quam etiam, ut conjectura est, E-  
 piscopus & Cancellarius detulerunt. Sum-  
 ma ejusmodi est: *Theutberga illustris-  
 sima Regina conjux tua causam suæ ne-  
 cessitatis ore proprio nobis exponens di-  
 xit: Se quadam corporis sui infirmitate  
 pressam & jam antea conjugio non legi-  
 timo tibi traditam, a tuo velle separari  
 consortio, mundi Dignitates abjicere,  
 & leni jugo Christi cervicem cordis sub-  
 mittere. Quibus auditis non modico fui-  
 mus turbati stupore, & quamvis te ha-  
 beret consentientem, nostrum tamen con-  
 sensum obtinere non potuit. Sed præce-  
 pimus, ut ad te rediret, & jura matri-  
 monii Regalis defenderet. Causarum  
 vero separationis concedendæ examen ad  
 Concilium cum Fratribus nostris cele-  
 brandum dimisimus. Unde etiam atque  
 etiam hortamur Excellentiam tuam, ne  
 malorum auscultes consiliis, sed magis  
 banc Reginam affectu maritali recipias  
 tanquam alteram tui ipsius partem. Si  
 vero itineris difficultas, aut ægrotudo  
 corporis eam in aliquo prædio, sibi con-  
 cesso, dum Concilium habetur, commora-*

Sæculum IX.  
 A.C. 868.

ep. 13.

Sæculum IX. *vi coegerit, ibi sub tuo Regali præfati-  
 A. C. 868. degat, & de redivibus Monasteriorum  
 quæ eidem tuis verbis promifisti, decer-  
 nere valeat, ut habeat, unde Regina  
 modo quo decet, sustentetur. Si qui  
 mandatis nostris obstiterit, anathemat-  
 ferietur, tu vero, si conscius fueris, com-  
 munionem Fidelium privaberis.*

Hic Pontifex abufum Abbatias per-  
 sonis Sæcularibus conferendi tacite ap-  
 probat. (\*)

## §. XII.

*Litteræ Pontificis Actardo faventis.*

*Hadr. ep. 7.* Dimiffis Regis Lotharii Legatis, Actar-  
 dus quoque Epifcopus Nannetensis  
 Summo Pontifici valedixit, acceptis liti-  
 ris fibi faventibus. Prima Pontificis E-  
 pistola ad Epifcopos, qui Concilii Sues-  
 sionensis & Trecensis interfuerant, data est,  
 atque in ea de Actardo hæc leguntur:  
*Quia vero, ut dicitis, Præful venerabilis  
 jam a multo tempore persequentibus  
 paganus*

(\*) Cum sciret Summus Pontifex, sperari  
 vix posse, ut Lotharius, post conceptum exitium  
 in Theutbergam odium, eam ex ærario suo tan-  
 quam Conjugem Regiam aleret, satis causæ fuit  
 ad dispensandum justus metus, ne scdâ pau-  
 pertate Regina innocens premeretur, quin  
 deo Hadrianus abufum simpliciter approbasse  
 dicatur.